

[J. P. Nielsen.]

en Opfindelse, som det ærede Medlem selv har gjort. Det er en Agitationsform, som er brugt indenfor vor Landsdels Grænser i det sidste Aars Tid, og som i høj Grad har skadet dansk Styre og dansk Anseelse dernede.

Ved et Møde i Sønderborg udtalte det ærede Medlem det samme som i Dag overfor Landmændene: I Dag er det sønderjydske Landbrug uden egen Skyld prioriteret op over Skorstenen. Det er en Agitation, og en skadelig Agitation, som er ført i Sønderjylland af et dansk konservativt Blad, „Berlingske Tidende“s Skifting i Sønderjylland „Jydske Tidende“. Der har man Dag ud og Dag ind indprentet de sønderjydske Landboere, at det ikke er deres egen Skyld, at de er kommet i den store Gæld og kommet ud i Misæren, nej, det er det danske Styres Fejlgreb, der er Skyld i det. Det anser jeg for en i højeste Grad skadelig Agitation. Et Grænseland — det gælder alle Grænselände — er nu en Gang ikke egnet til store Eksperimenter.

Naar det konservative Parti vilde oprette et Blad dernede, havde det samme Ret som alle andre Partier, som Socialdemokratiet, det siger sig selv. De gamle danske Blade, der var i Sønderjylland før Genforeningen, har naturligvis ikke faaet Monopol paa at være Talerør for den sønderjydske Befolkning. Det kan de ikke af den Grund, at de ved Genforeningen traadte ind i dansk Politik, og alle 4 traadte ind for et bestemt Parti. Men jeg vil dog tilføje, at disse Blade kunde i alt Fald vente, da de havde været det danske Mindretals Organer i den tyske Tid, at man ikke fra det gamle Land havde paaført dem en illoyal Konkurrence, bare for ved Hjælp af store Pengemidler at faa dem slaaet ihjel. Vi Socialdemokrater har i vor Virksomhed taget Hensyn dertil, og det burde man ogsaa have gjort fra Kapitalens Side i det gamle Land. Derfor er der i Sønderjylland med Mejeriboykotningen, med de store Møder med Vedtagelse af Rente- og Skattestrejker, som jo i høj Grad er blevet ført frem af dette Organ og paa en vis Maade gjort lovlig, skabt den store Uro og de kraftige Udslag i vor Landsdel, som burde have været undgaaet.

Det ærede Medlem Hr. Holstein var jo paa Lynvisit nede i Sønderjylland. Ja, det er saamænd ikke det ærede Medlems Møde med Hans Hansen, jeg tænker paa, for Hans Hansen og jeg mødes saa ofte. Jeg kunde næsten være misundelig paa det ærede Medlem. Det er ikke mere end 3—4 Dage siden,

Hans Hansen og jeg var sammen, og da var der en hel Masse Journalister til Stede, men der blev ikke telegraferet ud over Landet, at jeg holdt hemmelige Møder med Tysskere. Det er, ligesom en anden en slet ingenting er, men saa snart der kommer en fremmed derved, bliver det slaaet op som en stor Begivenhed.

Men jeg tror næsten, jeg maa fraraade det ærede Medlem og ogsaa andre ærede Medlemmer at komme ned til Sønderjylland, for det synes, som om Gejsten tager Magten fra dem, naar de kommer derved. Det ærede Medlem kom jo dér til at udtale nogle nedsættende Bemærkninger om Venstres Rigsdagsmænd, eller det var de sønderjydske Rigsdagsmænd, jeg ved det ikke; men jeg skriver det nu paa den Konto, at det var Gejsten, der tog Magten fra ham. Hr. Ove Rode sagde en Gang om den højtærede Undervisningsminister, at til at begynde var det den højtærede Undervisningsminister, der førte Talen, men siden, naar Begejstringen kom op, var det Talen, der førte ham; hos det ærede Medlem Hr. Holstein begynder det med det samme.

Jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse oplæse lidt af et steno- grafisk Referat af Indledningen til Mødet. Der gives først saadan en lille Situationsberetning, hvorledes det begyndte dernede. Efter at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller havde talt, og derefter forskellige andre havde ydet deres Bidrag, saa hedder det i Referatet:

„Saa kom Grev Holstein og gav Christmas Møller paa Hovedet, ogsaa bogstavelig talt, idet han i sin Ivrighed skubbede Talerstolens Lampe ned over ham. Det var en Tragedie, som skete herved. For 10 Aar siden stemte man under Mottoet: Nu er Dagen der, vi vil hjem. I Dag spørger det sønderjydske Landbrug: Hvor længe varer det, inden Dagen er der, da vi maa forlade vort Hjem? Der burde være Samling i den danske Rigsdag. Hvor langt er de Konservative i deres Forhandlinger med Regeringen i den øjeblikkelige Gennemførelse af bl. a. særlige Foranstaltninger for Sønderjylland? Hvor langt er i Overvejelse Venstres Rigsdagsmænd? (Tilraab: De sidder hjemme)... ja, de burde være her hver Dag og Nat, ikke paa Restaurant i København og i Snapstinget.“ Nu er jo Spørgsmaalet, om det er Venstres Rigsdagsmænd, eller det er de sønderjydske Rigsdagsmænd, der ikke bestiller andet end at sidde paa Restauranterne og i Snapstinget. Jeg tror nu ikke, det ærede Medlem